

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Quot annis, cuius monitu & exemplo, quanta passa sit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

ex infirmis fortes, ex inuitis libentes, & cum gaudio molesta
quæque suscipientes facit.

12. Ob tantam morborum cateruam, meritò potest Lydwina cum fortissimo Iob comparari, ob diurnitatem autem etiam præferri. Nam, ut in Probatica piscina à Christo inuentus est homo triginta & octo annos habens in infirmitate sua, ita & *Iean. 5. 5.* Lydovina annis triginta & octo corporis nulla erat preffera valetu. *P. I. cap. 3.* do; in hoc differebat, quod ille vir, vna paralyti, Lydovina puerla innumeris morbis laborabat. Troia, quæ inexpugnabilis videbatur, decem tamen annis obfessa tandem est superata. Lydovina annis octo & triginta tot morbis oppugnata, expugnata non est. Nec tamen initio statim adeò perfecta fuit, sed ut dixi, (*primis quatuor annis*) inuita patiebatur, & aliquando etiam flebat, quod à ludentibus coœvis, cœu compedibus vincita, separaretur, donec à viro Dei Ioanne Pot Christi cruciatus assiduè *P. I. cap. 4.* meditari docta, non iam se, sed Christum in se pati crederet. Tunc enim omnia ferebat patientissime, & in summis doloribus, qui sapissime dentium stridorem ei exprimebant, non solum gratias agebat DEO, sed eos ipsos cruciatus augeri potius, quam minui peroptabat. Quodam Bacchanalium tempore commemorans Christi Passiōnem, & hominum ingratitudinem secum expendens, nouum à Dō cruciatum petiit. Itaque tantus in alterum illius crus intus dolor ab illo die usque ad Pascha, vt deinceps ausa non fuerit tale quippiam, ea vehementia ardoris petere. Nimurum tanta est peccantium ingratitudo, ut vix vlli sint tanti in hac vita corporum cruciatus, quibus dignè possit ab homine, qui non sit Deus, expiari. 13. Febrium, quæ eis familiares erant, isto ferè modū fuit. Principio innadebat calor quidam gravis & innaturalis. Hunc mox sequebatur frigus immane & horripilatio: deinde mutato ordine, præcedebat frigus intolerabile, idq; molestissimis ardoribus claudebatur. Erat autem tanta harum februm vis, ut durante paroxysmi astu, mentis impos fieret, nec quicquam loqui posset. His febribus, tamquam in camino ignis, sàprà quam dici queat dilectam sibi Virginem probabat Dominus. Immò fruabat, ne caro contra spiritum præualeret. Caro enim, teste S. Gregorio, doloribus non *S. Greg. li. 33.* afflita, effrænis est in tentationibus. Itaque præstat ardere igne *Moral. 6. 7.* februm.

febrium, quām vitiorum. Cuius signis, quia memor fuerat Lyd,
vvina, de ijs flammis, quæ à tali, atque etiam postea æterno
incendio præseruant, non conquerebatur. 14. Domus eius erat
humilis, cubiculum sepulchro similius, quām conlaui, in quo
ultra triginta annos terram non attigit pedibus suis, sed jacuit,
immota & supina in lectulo, nec solis, nec lucis, quām diu jacuit,
aspectu perfrita est; sed instar lob in sterquilinio permanxit. Et

P. 2. c. 1.

fertur cum patientissimo Job, & B. Francisco sepe dixisse: *Hoc mihi,*
Domine, acceptissimum erit, ut affligens me dolore non parcas: cūm

P. 3. c. 9.

tua voluntatis impletio, sit mihi summa consolatio. 15. Ut autem
illustrior corona ei pararetur, ad extremum intracraniū quasi mal-
leolis dirè torqueri se sensit, quibus etiam alij molestissimi cruciatus ac-
cedebant, ita ut sub mortem nihil videretur aliud, quām pellis contra-
cta ad ignem, neruis eius instar chordarum cithara extensis, & ossibus
tamquam in patella fixis. *Calculus*, quem prædixerat instar colum-
bini oui magnitudine fore, & fibi mortem allaturum, duobus mensibus
ad eos infestus ei fuit, ut intra horam unam ter loquendi usum amitte-
ret, corpusq; misere contrahens obrigeret, & dentium particulas,
qua dolore stridens reiaceret, & panè exanimis jacens, adstantes cogeret
acerbè siulari. Quos ei dolores extremo vite tempore attulerint apo-
stema virgineorum uberum, immanissimi dentium & oculorum cru-
ciatus, alieq; agritudines, etiamsi velim pro dignitate explicare, num-
quam possum. Quid multis vtor? Ut nullum non corporis malum
pateretur, etiam Epilepsiam, sub finem annorum vita sue, ter una no-
te pertulit. Apoplexia quoque tacta est; atque ut non corpore
tantum, sed etiam mente laboraret, amentia quamquam non
plūs dimidiâ horâ laborauit; ut mentis per reliquum tempus
compos intelligeret se pati, & patientiæ fructu non priuaretur.

X.

P. 1. c. 2.

16. Ad hæc corporis tormenta accessere haud parui do-
lores animi. Nam in primis cùm costa eius fracta eslet, casus ille
subitanus magna omnibus admirationi fuit, & alij quidem atq; alij
aliter, & aliter de virgine loquebantur. Deinde cœpit ab omnibus pro-
monstrofa haberri, a sodalibus puellis despici, à quibus antea amabatur.
Quanti autem doloris caussa sit, vel hæc mutatio, vel illa suspi-
cio, & sermones sinistri de virgine innocentie, nō runt, qui simi-
lia, vel à desertoribus, vel ab injustis detractoribus patiuntur.

His